

دېرش ورځې ډيرې لږې نه دي؟؟

امريکيان لکه د روسانو په شان ډير ناوخته پدې پوه شول چې دوی (روسان) په افغانانو کې په ځانگړي ډول، حتا په ديموکراتيک گوند کې ډير محدود کسان لرل چې د دوی يرغل ته يې سر تيب کړی وو او د روسانو ملاتړي کوه او نور هيڅ افغان روسان په خپل هيواد کې نه غوښتل.

همدارنگه کله چې روسان په دې پوه شول چې نور يې له وده پوره نه ده، چې به په افغانستان کې خپل مطلب تر لاسه کړی او افغانان يې هم نه غواړی نو ددې په لټه کې شول چې غور وکړی تر څو زموږ د گران هيواد افغانستان څخه پښې سپکې کړی او خپل عسکر وباسی. نو ځکه د وتلو د لارو چارو په لټه کې شول.

د روسانو لومړی کار دا وو چې ببرک کارمل يې له قدرت لری کړ او د هغه پر ځای يې ډاکټر نجيب الله په گدی کېناوه. دا ځکه چې د ببرک په موجوديت کې د روسانو نوی سياست نه شو پلي کېدلی، چې هغه د افغانانو تر منځ روغه جوړه وه چې اخيري مطلب د روسانو بيا هم له افغانستان څخه وتل وو. هغه وو چې نجيبالله يې ر مخی ته کړ او د ملی روغی جوړی سياست يې په کار واچوه.

متل دی چې وایي خبره د الله (ج) لپاره کوه لوړ (ډانگ) د ورور او زوی لپاره وهه. نوکه د ډاکټرنجيب الله د تاريخ وروستي کالونو ته وگورو روښتيا هم چې هغه کوشش کاوه تر څو په افغانستان کې د افغانانو تر منځ ملي په خولینه راولی.

ولی په تاسف سره بايد ووايو چې د ملی روغی جوړی سياست د ځينو عواملو پر بنسټ له ناکامی سره مخامخ شو چې د ځينو مهمو يادونه پدی خاطر بايد وکړو چې تاريخ بيا تکراريدونکی دی.

لومړی د افغانی مجاهدينو تر منځ هغه اختلافونه چې په پاکستان کې د آی اس آی لخوا اچول شوی وو، د دی سبب شول چې مجاهدين ونه شی کولای په راتلونکی کې په کابل کې يو قوی او مرکزی حکومت جوړ کړی، ځکه دایې د پاکستان لپاره خطر گانه او اوس يې هم گنی. نو ځکه مجاهدينو ونه شوه کولای تر څوپه يوه خوله د ډاکټر نجيب الله سره يوی نتجی ته ورسيزی.

دوهم متل دی چې وایي قمار وپيله ولی حريف له لاسه مه ورکوه. نو که يوی خواته روسانو په افغانستان کې ماتی خوړلی وه دا پدی معنی نه وه چې ددوی لپاره نور نو افغانستان اهميت نه درلود او له يو سره يې خوشی کړی. افغانستان د روسانو لپاره هر وخت د اهميت وړ دی او وی به چې يوه ښه بيلگه يې همغه ده چې کله شوروی اتحاد رنګ شو او خپله په روسيه کې هم يو ډول بهرانی حالت وو روسانو نو بيا هم په افغانستان کې له مداخلی څخه لاس وانه خيست چې ښه مثال يې د رباني د تبتيديلی حکومت سره کومکونه وو.

له بلې خوا يې په ديموکراتيک گوند کې د خپلو يو شمير قسم خوړلو اجيرانو سره مخکی له مخکی گوتی پتی کړی وی، تر څو په راتلونکی حکومت، چې د روسانو له وتلو څخه وروسته په کابل کې منځ ته راځی، د روسانو ونډه وساتی او هغه له منځه لاړه نه شی.

همغه وه چې دغه ديموکراتانو (پرچميان) په شمال د افغانستان کې د نجيب الله د واکمنی پر خلاف د مرکزی حکومت څخه په سر غرونه د جنرال بابا جان، جنرال مومن او جنرال دوستم په قيادت د ازادی اعلان وکړ چې وروسته شورای نظار (جمعت اسلامی) د احمدشا مسعود تر رهبری لاندی ورسره يو ځای شول چې بلاخيره يې د کابل واگی په لاس کې واخيستل.

په شمال کې ددغه ايتلاف جوړيدل له بدو پيلو خالی نه وو او ډيری ناوړه پيلی يې د ځانه سره رامنځ ته کړی او زموږ گران هيواد له يو وير لا نه وو خلاص شوی چې د دوهم وير لپاره يې شرايط جوړ کړل، هغه داچې د ديموکراتيک گوند دوهمه خوا (خلقيان) د خپلی بقا لپاره قرار کشی نه ناستل او هغه وو چې دوی د حزب اسلامی د حکمتيار تر رهبری لاندی سره راټول شول او چې وروسته څه وشول موږ ټول ښه پری خبر يو.

د ډاکټر نجيب الله د ملی روغی جوړی د ناکامی بل اساسی علت پخپله د غربيانو (ناټو) په سر کې د امريکايانو په غاړه ده، چې افغانستان يې په يو داسی حالت کې پرېښود لکه يو د جراحی طبيب چې يو مريض چې زړه يې هم تری باسلی وی د عمليات پر ميز خوشی کړی او دغه جراح تری لاړ شی، افغانستان يې په يو داسی حال کې پرېښود. نو غربيانو په سر کې امريکا د افغانانو څخه نه يوازی ددی مننه وکړه چې د افغانانو د سرو وينو په زور يې له يوی خوا د روسانو څخه خپل زاړه مړی ورته وگټل چې په وتنام کې يې پر روسانو باندی پاتی وو او بله خوا

بی هغه لوی سیال(ورسا) چی په هر کنج د نړۍ کی به د ناتو د گټو خنډ کیده له مخی لری کړ. دا ددغه ولس زور وو چی ناتو یی د نړۍ خوراک ته بیغمه کړه.

اوسی پدی کی شک نه شته چی ناتو به په افغانستان کی په تنگ نه وی راغلی او یا به په تنگ نه شی(د ناتو لرلید تر عنوان زم لیکنه وگوری). ناتو باید په هر صورت دغه اشغال ته د پای ټکی کیږدی او په ابرومندانه ډول له افغانستان څخه ووزی، تر څو دلته نوری نو د افغانانو وینی توی نه شی او هیواد یی نور وران او ویجاړ نه شی، اوبل طرف ته د غربی نړۍ هغه بی گنا عسکر چی هغه د خپلو مورگانو له خوا یو، یو په ډیر ناز سره لوی کړ شوی دی او په یوه بی مفهومه جگړه کی له منځه ځی ختمه پیدا کړی .

وایی چی په خره سواریدل یو شرم وی او له هغه بنکنه کیدل دوهم شرم بڼه اوس چی د امریکا د کانگریس ځینی نمایندهگان دی ته سر تیبټ کړی دی چی له افغانستان څخه غواړی خپل فوځیان راوباسی، افغانان باید د امریکایانو ددغه نظر هرکلی وکړی او د امریکایانو سره یوی داسی پریکړی ته ورسیری تر څو نه کباب سوی وی اونه سیخ، پدی معنی چی امریکایان باید په خپل سر لار نه شی، لکه چی راغلی وو. یا په بل عبارت کله چی امریکایانو پر افغانستان پرغل کاوه بدون د څو محدودو کسانو(شمالی ټلواله) څخه یی نور هیڅ یو افغان ددی پرغل طرفدار نه وو. نو امریکایان باید د یوه منظم پلان سره لار شی او د امریکا کانگریس باید دا خبره ونکړی چی په ۳۰ ورځو کی له افغانستان څخه وتل غواړی، ځکه افغانان په ډیره بده ورځ کی قرار لری نه شی کولای چی خپل ځانونه زرسمبال کړی.

د امریکایانو بدون له مقدیمی وتل له افغانستان څخه نه تنها به د افغانانو سره دوهمه غټه جفا وی، بلکی د هغه تعداد غربیانو لپاره چی په افغانستان کی مړه شوی اود هغوی کورنیو ته به هم لوی توهین وی. او دا دومره لاسته راوړنی چی تر اوسه پوری په افغانستان کی تر لاسه شوی دی دا به هم اوبو ته وغورځول شی او د ناتو دا دومره های هوی نو د څه لپاره وو؟

په اخیر که په هم هغه پخوانی خیره د افغانانو بڼه سر خلاصول غواړم چی گوری هوښیار اوسی او سره یو شی، تاریخ بیا تکرار یزی. په ډیره لږه اشتبا به نه تنها یو ډیر تاریخی چانس له لاسه ورکړی، بلکی هیواد او ولس به بیا در په در کړی، نو باید اتحاد وکړی او یوموتی شی، ځکه وخت مور ته نه ودریږی.

وگوری افغانانو! لږ سرونه خلاص کړی، پاکستان، ایران روسان، امریکایان او ټول غربیان چی کله سختی پری راشی نو خپلو جوړو کورونو ته ځی او وران ویجاړ افغانستان مور ته راپریږدی. که مور افغانان سره یو نه شو او د بیگانگانو له بنده کی ځانونه راونه باسو نو نوم او نښان به مو حتمی له منځه ځی او ټول له یو سره ورک کیږو.

په اخیر کی وایم چی ژوندی او سرلوری د وی زمورگران هیواد افغانستان ژوندی د وی د افغانانو په منځ کی ملی یوالی. څوک چی گران افغانستان د بیگانه په لمځون وړانوی د لوی الله (ج) څخه ورته د نیکی هیدایت غواړم که ورته نه کیږی د نابودی غوښتونکی یی یم.انشالله چی حق به هر وخت بری وی.

پای